

မိုးသားကျူးရင့်

သစ္စာရှင် ခင်ပွန်းသည်

အပိုင်း (၁)

"မေငယ်ရေ ... ကျွန်တော် ဆိုင်သွားတော့မယ်နော်"

မြတ်သောမောင်က မွေးစားအမေဖြစ်သူ ဒေါ်မြတ်ဖူးငုံကို ပြောလိုက်သည်။ ဒေါ်မြတ်ဖူးငုံက မြတ်သောမောင် အမေ ဒေါ်မြတ်သင်းငုံရဲ့ ညီမအရင်း။ သူ့ကို မွေးပြီးပြီးချင်း ဆုံးသွားခဲ့သောကြောင့် အဒေါ်ဖြစ်သူက မွေးစားယူခဲ့သည်။

"အေး ... သားရေ ... ကောင်းကောင်း သွားနော်။ ကားကိုလည်း သေချာ မောင်းသွားဦး။ ခြူးရေ ... ဒီမှာ မင်းအစ်ကို သွားတော့မယ်။ မပြီးသေးဘူးလား"

သမီးဖြစ်သူ ခြူးမြတ်ဖူးမောင်ကို ခေါ်ပြီး ...

"ပြီးပါပြီ ... အမေရယ် ... ကိုကို ရေ ... ခဏလေးစောင့် ခြူး ကွန်ပါဘူး ပျောက်နေလို့"

အခန်းထဲကနေ ခြူးလေး အော်ပြောလိုက်ပြီး ...

ကွန်ပါဘူးကို အသည်းအသန် ရှာနေမိသည်။

"မင်းကတော့လေ ... မေငယ် အဆင်သင့် လုပ်ပေးထား တောင်နော် ။ ကွန်ပါဘူး ပျောက်သွားရတယ်လို့ ... ကျောင်းနောက်ကျ နေပြီမလား"

မြတ်သောမောင်က ညီမဖြစ်သူကို ဆူသလို ပြောရင်း ...

"ပြီးပါပြီ ... ကိုကိုရယ်။ စာရေးခုံအောက်မှာ ပျောက်ကျသွားလို့ ...
ဟီး"

"ဘာဟီးသေးလဲ ... ကျောင်းနောက်ကျ နေပြီလေ။ အချိန်ကို တန်ဖိုး
ရှိအောင် သုံးရမယ် ... ခြူးလေး မင်းအခု ၁၀ တန်း ရောက်နေပြီနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ကိုကိုရယ် ... မေမေနဲ့ ကိုကိုတို့ ရဲ့ ကျေးဇူးကို ဆပ်
နိုင်အောင် ခြူးလေး ကြိုးစားပါ့မယ်"

"ဒါမှ ... ကိုကို ညီမလေး"

ညီမဖြစ်သူ ခြူးမြတ်ဖူး မောင်ကို ... ကိုယ်တိုင်ကျောင်းပို့ ပေးလိုက်
ပြီး ... သူကိုယ်တိုင် ဖွင့်ထားသော ပန်းအလှမျိုးစုံ 'ပန်းချစ်မောင်' ဆိုင်
သို့ သွားခဲ့လေသည်။ ။

မြတ်သောမောင်သည် အင်ဂျင်နီယာနဲ့ ကျောင်းပြီးထားပြီ။ သို့သော်
အင်ဂျင်နီယာ အလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ သူချစ်သော ပန်းများ နှင့်သာ အချိန်
ကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ။

အသက်က ၂၃ နှစ်ဝန်းကျင်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ချစ်သူရည်းစား တစ်
ခါမျှ မထားခဲ့ဖူးတဲ့ တစ်ကိုယ်တည်းသမား။ မေငယ်နှင့် ညီမလေး က
သာ သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံး။

"ပန်းချစ်မောင်" ပန်းဆိုင် ...

"ငမြတ် ... ရော့ ဒီမှာ မင်းအတွက်ဖိတ်စာ"

"ငထွေး ... မင်းကွာ ငါတို့ မတွေ့ရတာကြာပြီ ... ဘာဖိတ်စာလဲ။ မင်္ဂ
လာဆောင် ဖိတ်စာလား"

"ဗေဒင်ဆရာ လုပ်ပါလား ... ငမြတ် ... ဟုတ်တယ် ငါလက်ထပ်

တော့မယ်"

"တကယ်လား။ ဘယ်သူနဲ့ လဲ ... ကျောင်းတုန်းက ခင်လေးနဲ့ ပဲလား
"

"ဟုတ်တယ် ... ခင်လေးကို ငါလိုက်တာ အခုမှ ရတော့တယ်။ မင်း
ငါတို့ မင်္ဂလာပွဲကို လာရမယ်နော်။ ပြီးတော့ မင်္ဂလာဆောင် ပန်းစည်းကို
မင်းကိုယ်တိုင်လုပ်ပေး။ မင်္ဂလာခန်းမက ပန်းတွေ အားလုံးကို မင်းအလှ
ဆင်ပေးကွာ ... မင်းဖန်တီးရင် အရမ်းလှနေမယ် ဆိုတာ ငါယုံကြည်
တယ်"

"အေးပါ ... မင်းရဲ့ မင်္ဂလာပွဲလေးကို အထူး ပြင်ဆင်ပေးမယ်"

"ကျေးဇူးကွာ ... ဒါနဲ့ မင်းရော ဘယ်တော့ စားရမှာ လဲ။

လူပျိုကြီးတော့ မလုပ်ဘူးမလား"

"ငါကတော့ ... အချစ်ဟာ လိုက်လို့ ပြေးတာလား ပြေးလို့ လိုက်တာ
လား မသိတော့ဘူးကွာ"

"ဟားဟား ... မင်း ဟိုတစ်ခါက တွေ့တဲ့ ကောင်မလေးကို မမေ့နိုင်
သေးဘူးလား။ မင်းသူ့အကြောင်းကို စုံစမ်းပြီး ... လိုက်မှ မပိုးတာ။ အခု
ဆိုရင် ... သူက ကလေးတွေ ဘာတွေ ရနေပြီလား မသိဘူး။ ဟားဟား"

ရဲထွေး ပြောလာမှ ... ဟိုမိန်းကလေးကို သူသတိရ သွားမိသည် ။ သူ
သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် မင်္ဂလာဆောင်တုန်းက ပန်းအလှ သွားဆင်
ပေးပြီး ... ဟိုမိန်းမလေးနဲ့ သူတိုက်မိရာ ... သူမကိုင်ထားတဲ့ အချိုရည် ဖ
န်ခွက်က သူ့အင်္ကျီအဖြူရောင် တစ်ထည်လုံး အပေါ် မှောက်ကျ သွားခဲ့
သည် ။

အင်္ကျီလေးကိုတောင် မလျှော်ဘဲ သေတ္တာထဲမှာ အခုထိ သူသိမ်းထား

တုန်း။ ဟိုမိန်းကလေး နာမည်ကိုတောင် အခုထိ ... သူမသိ။ ကြာတော့ ကြာခဲ့ပြီ။

"ငမြတ် ... ငါခေါ်နေတာကြာပြီ ... ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ။ သူ့ကို သတိရသွားမိလို့ လား"

ရဲထွေး ခေါ်မှ သူသတိ ပြန်ဝင်လာသည် ။

"ဪ ... တောင်းပန်တယ်ကွာ ..."

"Sorry ကွာလို့ ပြောလဲရတာဘဲ မင်းက ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး မြန်မာ သိပ်ဆန်တာဘဲ ... ဒါဘဲနော် ... ငါ့မင်္ဂလာပွဲက သဘက်ခါ ဟိုကောင် ... ငမိုးကိုလည်း ပြောလိုက်ဦး။ သူနဲ့ သိပ်မဆုံဖြစ်ဘူး ... မင်းတို့က အိမ်ချင်းနီးတော့ ပြောပြပေးဦး"

"အေးပါ ... မိုးရိပ်နဲ့ ငါ မင်းရဲ့ ပွဲကို ဆက်ဆက် လာခဲ့မယ်"

"ငါပြန်ပြီနော် ... မင်းလည်း အလုပ် သိပ်မကြိုးစားနဲ့ ။ ချစ်သူတွေ ဘာတွေလဲ ထားဦး"

ရဲထွေး မပြန်ခင်သူ့ကို မှာ သွားခဲ့သေးသည် ။

အခုလောက် ဆိုရင် ရဲထွေး ပြောသလို ဟိုမိန်းကလေးလည်း ချစ်သူတွေ ဘာတွေ ရှိနေလောက်ပြီပေါ့။ သူ့ဘက်ကသာ တစ်ခဏ တွေ့လိုက်ရပေမဲ့ ... ခုထိ မမေ့နိုင်သေးဘူး။

သူ့ရဲ့ ပန်းချီဆွဲတဲ့ အခန်းမှာ တောင် သူမပုံကို စိတ်ကူးယဉ် ဆွဲထားခဲ့သေးသည် ။ မင်းနဲ့ တစ်ခါလောက်တောင် ဆုံချင်ပါသေးတယ်။

အမည်မသိ ချစ်ရသူရယ် ...။

"သစ္စာရှင်" တစ်ယောက် ...

သူမရဲ့ ချစ်သူ "မြတ်သောသူ" နဲ့ ခိုးရာလိုက်ပြေးဖို့

အိမ်က ထွက်ပြေးလာခဲ့ပေမဲ့ ... ကံဆိုးချင်တော့ ...

ချိန်းထားတဲ့ နေရာမှာ ... မြတ်သောသူ ရောက်မလာခဲ့ပါဘူး။

အိမ်ကိုလည်း ...

"သမီး လင်နောက်လိုက် သွားပါပြီ အဖေနဲ့ အမေ" လို့ စာရေးခဲ့တာ
ကြောင့် ... အိမ်ကိုလည်း မပြန်ရဲ။

ရည်းစားဖြစ်သူ "မြတ်သောသူ" နဲ့ လည်း မယူမဖြစ်တော့တဲ့ အခြေ
အနေမို့ ခိုးပြေးကြဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည် ။

"သစ္စာရှင်" က ကျောင်းမပြီးသေး အခုမှ တတိယနှစ်။ အသက်က ၂
၁ ဝန်းကျင်လောက်သာ ရှိသေးသည် ။

မြတ်သောသူက "သစ္စာရှင်"ထက် တစ်နှစ်ပိုကြီးသည် ။

"ကိုကိုရေ ... သစ် ဖုန်းခေါ်နေတာကို ကိုင်ပေးပါ။ အချိန်မရှိတော့
ဘူး ... သစ်လည်း အိမ်မပြန်ရဲတော့ဘူး။ ဖေဖေ ... သစ်ကို သတ်မှာ "

ရည်းစားဖြစ်သူကို ဖုန်းဆက်တော့လည်း မကိုင်။ အိမ်ကိုလည်း မပြန်
ရဲ။

နေတောင် ဝင်တော့မယ် ... ကိုကို သစ်ကို သစ္စာဖောက်သွားတာ
လား။ သစ် ... စောင့်မျှော်နေတယ်လေ ကိုကို လာပါတော့။

သစ်ကို ကိုကို အရမ်းချစ်တယ်ဆို ... ကိုကိုကို သစ် အရမ်းချစ်လွန်းလို့ ဘဝတစ်ခုလုံးတောင် ပုံပေးခဲ့ပြီးပြီလေ။

ကိုကို သိပ်ရက်စက်တယ် ... ကိုကိုကို မုန်းတယ် ... "သစ္စာရှင်" တစ်ယောက် ချစ်သူကို မစောင့်မျှော်တော့ဘဲ အရက်ဆိုင်သို့ ... သွားကာ မူးပြီး အားလုံး မေ့ပျောက်သွားအောင် သောက်လိုက်သည်။

"ညီမ ... ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်ပိတ်တော့မယ်"

"အခု ... ဘာလဲ ဘာဆိုင်ပိတ်မလို့ လဲ ... ကျွန်မ သောက်နေတယ်လေ။ ရှင် မတွေ့ဘူးလား"

"အခု ... ညမိုးချုပ်ပြီမို့လို့ ... ဆိုင်သိမ်းရတော့မယ်။ ညီမလည်း အိမ်ပြန်သင့်ပြီလေ။ ညီမအိမ်ကို ဖုန်းဆက်ပေးရမလား"

"ဘာ ... No No အိမ်ကို ဖုန်းဆက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ညီမအဖေ သိသွားရင် ညီမကို သတ်မှာ ... တော်ပြီ တော်ပြီ သွားတော့မယ်"

"သစ္စာရှင်" တစ်ယောက် အရက်ရှိန်ကြောင့် ... ကိုးရီးကားရားလမ်းလျှောက်ရင်း ... အရက်ဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ယိုင်လဲလဲ လျှောက်သွားနေရင်း ...

ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့ ရောက်တော့ မူးပြီး မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားပြီး အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

မြတ်သောမောင် တစ်ယောက် ဒီနေ့ ဖောက်သည် များ လွန်းတာမို့ အိမ်ပြန်ဖို့ နောက်ကျသွားသည်။ ဆိုင်ထဲကနေ အပြင်ကို ထွက်လာရင်း ...

သူ့ရဲ့ ဆိုင်ရှေ့မှာ ... မိန်းကလေး တစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေတာကို မြင်ခဲ့ရလေသည်။

အင်္ကျီလက်ရှည် အဖြူရောင်နဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီ တိုတိုကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး လမ်းမပေါ် အိပ်ပျော်နေသည် မှာ မြင်လို့ မကောင်း။

ခဏနေတော့ ... လမ်းသရဲ အမူးသမား တစ်အုပ်စုက သူမဆီ လျှောက်လာပြီး ...

"ဟာ ... အမိုက်စားဘဲဟေ့"

"ဟုတ်တယ် ... ဒီညတော့ပွဲသိမ်းပြီ"

အမူးသမားတို့ ရဲ့ စကားမျိုးစုံကြောင့် သူလည်း မနေသာတော့ဘဲ ... သူမရှိရာကို လျှောက်လာကာ ...

"ဟေ့ ... မင်းဘယ်သူလဲ ဒါငါ့မိန်းကလေးကွ" အမူးသမား တစ်ယောက်ရဲ့ စကားကြောင့် ...

"ဒါငါ့ညီမလေးကွ ... ဘယ်က မင်းရဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်ရမှာလဲ"

သူပြောပြီး မှောက်လဲကျနေတဲ့ သူမကို ပွေ့ချီကာ ... သူ့ကားရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင် သွားလိုက်သည် ။

ကားမီးရောက်အောက်မှာ သူမကို အသေအချာ ကြည့်လိုက်တော့ ... ဟင် ... သူနောက်တစ်ခေါက် ပြန်တွေ့ဆုံချင်နေတဲ့ မိန်းကလေးဘဲ။

ဆုံမဲ့ဆုံတော့လည်း ... မိန်းကလေးရယ် မူးမေ့ပြီး ဆံပင်ရှုပ်ပွနေတဲ့ သူမကို ဆံပင် ပြန်သပ်ပေးရင်း ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... မိန်းကလေးရယ်ဟု တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်မိ လေသည် ။

အိမ်ကိုလည်း ခေါ်သွားလို့ မဖြစ်တာကြောင့် ... သူပန်းစိုက်ခင်း ရှိရာသို့ သူမကို ခေါ်ဆောင် သွား လိုက်လေသည် ။ ဟိုကိုရောက်တော့ သူမကို ခုံတန်းပေါ်မှာ အိပ်စေလိုက်သည် ။ စိုက်ခင်းမို့လို့ အိပ်ရာမရှိ။ ဖျာမရှိ

စောင်မရှိ။

သူမ ဝတ်ထားတာ ဘောင်းဘီတိုနှင့်မို့လို့ သူမကို စေ့စေ့မကြည့်ရဲ။ သူ့ကို ရှေးခေတ်ကျတယ် ပြောပါစေ။ မိန်းကလေး အတိုအပြတ် ဝတ်တာကို သူမနှစ်သက်။ ဒါကြောင့် ညီမဖြစ်သူ ခြူးလေးကိုတောင် အတိုအပြတ် ပေးမဝတ်။

ပန်းတွေကို ရေလောင်း စိုက်ပျိုးပေးရင် လုံချည်ညစ်ပေ တတ်သည် မို့ စိုက်ခင်းမှာ မကြာခဏ ရေချိုးဖြစ်ခဲ့သည် မို့ လုံချည်အပိုတို့ တဘက်တို့ ရှိသည် ။ တဘက်ကို ယူလိုက်ပြီး သူမကိုယ်ကို ခြုံပေးလိုက်သည် ။ အခုမှ အိပ်ပျော်နေတဲ့ သူမမျက်နှာကို သေသေချာချာ ကြည့်မိတော့သည် ။

မိန်းကလေး တန်မဲ့ အရက်နဲ့ရတာကြောင့် သူနည်းနည်းတော့ အံ့သြမိသည် ။ သူ အခုချိန်ထိ အရက်ဘီယာ မသောက်တတ်။

သူမအိပ်နေတဲ့ ခုံပေါ်ကို သူလက်တင်လိုက်ပြီး ခုံအောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ဘဲ သူမကို ငေးပြီး သူအိပ်ပျော် သွားသည် ။ မကြာပါ ... သူမ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်ပြီး ယောင်အော်တော့ သူလန့်နိုး သွားခဲ့သည် ။ ဒါပေမဲ့ သူမ မနိုး။

သူမကြောက်လန့်ပြီး သူလက်တွေကို တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ခဲ့သည် ။ သူလည်း သနားမိပြီး ဖြုတ်မနေတော့ဘဲ ဒီတိုင်း ထားလိုက်သည် ။

ပိုင်ဆိုင်ရဖို့ မမျှော်လင့်ရဲပါဘူး ချစ်ခွင့်ရှိရင်ဘဲ ကျေနပ်နေပါပြီ

အပိုင်း (၂)

သစ္စာရှင် တစ်ယောက်အိပ်ရာ နိုးထ လာချိန်မှာ တော့ ... မနေ့က သောက်ခဲ့တဲ့ အရက်ရှိန်ကြောင့် ခေါင်းက သိပ်မကြည်။ သူမ ဘေးပတ် ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ပြီး ... ခုံတန်းလျားပေါ်မှ ထခဲ့သည် ။

အောင်မလေး ... သူမ ခုံအောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ အိပ်ပျော်နေသော ယောက်ျားတစ်ယောက် ...

"အား ..."

သစ္စာရှင် အကျယ်ကြီး အော်လိုက်သောကြောင့် ... မြတ်သောမောင် နိုးထလာခဲ့သည် ။

"ရှင် ... ရှင် ဘယ်သူလဲ ... မနေ့ညက ကျွန်မကို ဘာလုပ်ခဲ့တာလဲ"

"ကျွန်တော် ... မင်းကို ဘာမှ မလုပ်ရဘူး။ ကျွန်တော့်ဆိုင်ရှေ့မှာ မင်း က မူးပြီး အိပ်ပျော်နေလို့ အမြင်မတော်တာနဲ့ ခေါ်လာခဲ့တာ"

"ဟမ် ..."

သူမ ပြန်စဉ်းစား ကြည့်လိုက်တော့ ... သူမ အရက်မူး နေတာ ကြောင့် နည်းနည်းပဲ မှတ်မိသည် ။ သူ ဒီကို ခေါ်လာခဲ့တာကို မသိ အောင် မူးနေခဲ့သည် ။

"မင်းကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးဖို့ အိမ်လိပ်စာလည်း မသိ ... ကျွန်တော့်အိမ်

ကို ခေါ်သွားရင်လည်း ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က တစ်မျိုးထင်နေမယ်။

ဒါကြောင့် ... ကျွန်တော့် စိုက်ခင်းကို ခေါ်လာခဲ့တာ"

မြတ်သောမောင်က သူမကို အသေအချာ ရှင်းပြလိုက်တော့ ...

"Sorry ... ကျွန်မကို ကူညီပေးခဲ့လို့ ကျေးဇူးပါ"

သူမက သူ့ကို ကျေးဇူးပါလို့ ပြောရင်း ... အဝေးကို ငေးကြည့်နေလိုက်သည်။ ။

"ရပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်တည်း ညဘက် အရက်သောက်ပြီး လျှောက်သွားနေလို့ မဖြစ်ဘူးလေ။ အန္တရာယ် အရမ်းများ တယ်"

မြတ်သောမောင်က သူမကို စိုးရိမ်သလို ပြောတော့ ... သူမ မျက်ရည်ဝဲ လာခဲ့သည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

"ကျွန်မအတွက် အန္တရာယ်က ဘာလဲလို့ ပြန်မေးချင်မိတယ်။

ကျွန်မ ဘာဘဲဖြစ်နေဖြစ်နေ ဘာဘဲလုပ်လုပ် စိတ်ပူပေးမဲ့သူ မရှိဘူး။ ။ ကျွန်မကို ... ချစ်တဲ့ သူ ... ဂရုစိုက်တဲ့ သူ မရှိဘူး"

သူမ ပြောရင်း ... နာကျင်စွာ ငိုချလိုက်သည်။ ။ သူလည်း အံ့အားသင့်ပြီး ဘာလုပ် ဘာကို ပေးရမှာ လည်း မသိ။

ပန်းကိုဖက်ပြီး နှစ်သိမ့်ရအောင် ချစ်သူတွေ မဟုတ်။ လက်ကိုကိုင်ပြီး အားပေးရအောင် ရင်းနှီးကြတဲ့ သူတွေမဟုတ်။ ဒါပေမဲ့ ... သူမ ငိုနေတာကို မကြည့်ရက်။

"ကျွန်မ ... ချစ်သူကျွန်မကို ထားခဲ့လိုက်ပြီ။ အခု ဘယ်ကို သွားရမှာလဲ ဘယ်မှာ နေရမှာ လဲ မသိတော့ဘူး။ အိမ်ပြန်ဖို့ လည်း မဖြစ်တော့

ဘူး"

"ဗျာ ..."

"ဟုတ်တယ် ... ကျွန်မနဲ့ သူ ခိုးပြေးဖို့ ချိန်းထားကြတာ။ သူ့ကို အချိန်ကြာကြီး စောင့်ခဲ့တယ် ဒါပေမဲ့ သူရောက်မလာခဲ့ဘူး။ အီး ... ဟီး သူ ကျွန်မကို ထားသွားပြီ"

ကလေးလို အော်ငိုရင်း ... ချစ်သူကို တမ်းတပြီး အသဲကွဲနေတဲ့ ... သူ တစ်ဖက်သတ် ချစ်ရတဲ့ မိန်းကလေး။

"မိဘရှိတဲ့ အိမ်ကိုပဲ ပြန်နေ လိုက်လေ ... ဘယ်မိဘကမှ ကိုယ့်သား သမီးကို အကြာကြီး စိတ်မဆိုးနိုင်ပါဘူး"

"ဟင့်အင်း ... ဒယ်ဒီက ဒေါသ အရမ်းကြီးတာ။ ကျွန်မမှာ မိခင်လည်း မရှိတော့ဘူး ... မိထွေးနဲ့ အတူ ကြီးပြင်းလာခဲ့တာ ... အခုလောက်ဆို မိထွေးက ဒယ်ဒီကို ကျွန်မ မကောင်းကြောင်း ပြောနေလောက်ပြီ ... မဖြ စ်ဘူး"

"ဒါဆိုရင် ... မင်းကအခု ဘယ်မှာ နေမှာ လဲ"

"ရှင် ... ကျွန်မကို ကူညီပေးနိုင်မှာ လား။ ကျွန်မကို ... ကူညီပေးပါ နော် ရှင် ... လူဆိုးမဟုတ်မှန်း သိပါတယ် ... Please အစ်ကို"

"ဗျာ ... ကျွန်တော်က ... ဘယ်လို ကူညီပေးရမှာ လဲ"

"ကျွန်မလဲ မသိဘူး ... ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ အိမ်ပြန်လို့ မဖြစ်ဘူး"

သူမ မျက်ရည်ဝဲကာ တောင်းပန်နေတော့ ... သူလည်း မနေသာ ... နောက်ဆုံး အိမ်ကို ခေါ်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည် ။

အိမ်မှာ တော့ အမေနဲ့ ညီမ ရှိသည် မို့ ... သူမအနေဖြင့် အဆင်ပြေ

လောက်သည်။ ။

သူမလည်း သူစိမ်း ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နဲ့ လိုက်ခဲ့ဖို့ နည်းနည်း ကြောက်မိသည်။ ။ ဒါကြောင့် သူမ အသေအချာ စဉ်းစားပြီး သူနဲ့ လိုက်ခဲ့ဖို့ သဘောတူလိုက်သည်။ ။

ဒီနေ့ ... တနင်္ဂနွေနေ့မို့ ခြူးလေး ကျောင်းပိတ်သည်။ ။ မနေ့ညက ... ကိုကို အိမ်ကို ပြန်မရောက်ခဲ့တာကြောင့် စိတ်ပူ နေကြသည်။ ။ ခဏနေတော့ ... အိမ်ရှေ့မှာ ... အစ်ကိုဖြစ်သူ မြတ်သောမောင် ကားပြန်ရောက်လာသောကြောင့် ...

"မေမေရေ ... ကိုကို ပြန် လာပြီ" ဟု ခြူးလေးက အိမ်နောက်ဖေးက ...

အမေဖြစ်သူကို လှမ်းအော်ပြော လိုက်သည်။ ။

"ဟင် ..."

ကိုကိုနောက်မှ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ကပ်ပါလာတာကို ခြူးလေး မြင်တွေ့လိုက် ရသောအခါ ...

"ကိုကို ... မိန်းမ ခိုးလာတာလား။ ကိုကိုပြောတော့ ရည်းစား မရှိဘူးလေး ဘာလေးနဲ့ ..."

"မဟုတ်ပါဘူး။ အိမ်ထဲကို အရင်ဝင်တော့ ... ကိုကို ရှင်းပြမယ်"

အိမ်ထဲ ရောက်တော့ ... မေငယ်နဲ့ ခြူးလေးကို ရှင်းပြလိုက်ပြီး ...

"သားရယ် ... မေငယ်တို့ က သူ့ကို လက်ခံထားပေးလို့ ရပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်လည်း ရှိသေးတယ်လေ"

"ကျွန်တော် သိပါတယ် ... မေငယ် ... ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ နေစရာမရှိဘူး"

လေ။ အိမ်နီးချင်းကိုတော့ သူ့ကို ... မေ့ငယ်တူမ လို့ ပြောထားလိုက်ပေါ့
"

ဒီမိန်းကလေးကို အိမ်မှာ ခေါ်ထားဖို့ အသည်းအသန် ဖြစ်နေတဲ့ သားအရင်းပမာ ချစ်ရတဲ့ တူတော်မောင်ကို တအံ့တဩ ကြည့်မိသည်။ မနေ့ညကမှ တွေ့ခဲ့တဲ့ ဒီမိန်းကလေးကြောင့် လိမ်ညာတာကို မကြိုက် တဲ့ သားက မုသားစကားကို ဆိုမည် ဆိုတော့ ...

"သား ဒီလောက် စိတ်အား ထက်သန်နေရင် ... တစ်ရက်နှစ်ရက် လောက်တော့ ခေါ်ထားလိုက်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အကြာကြီး ခေါ်ထားရင်

ဒီက တူမအတွက်လည်း မကောင်းသလို ... သားအတွက်လည်း မ ကောင်းဘူးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... Thankyou ကျေးဇူးပါ အန်တီ"

သစ္စာရှင်က ဒေါ်မြတ်ဖူးငုံက ပြောလိုက်တော့ ...

"ရပါတယ်ကွယ် ... ဒါနဲ့ သမီးနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"သစ္စာရှင် ပါရှင့် ..."

"အေးကွယ် ... သစ္စာရှင် အဒေါ်လည်း ဟင်းချက်ရဦးမှာ မို့ သွား လိုက်ဦးမယ်နော်"

ဒေါ်မြတ်ဖူးငုံက သူမကို သိပ်သဘောမတွေ့။

စကားပြောရင်လည်း Eng စာလုံးကို ထပ်ပြီး ပြောသေးသည်။

ဝတ်ထားတာကလည်း ... ဂျင်းဘောင်းဘီတိုနဲ့ ... ကိုယ်နဲ့ မနေ့ကမှ တွေ့ဖူးတဲ့ သူစိမ်းယောက်ျားရဲ့ အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ရဲတော့ ... မိဘအုပ်ထိန်း မှုက အောက်က ရှင်သန်ခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်မည်မထင်။

ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့ မှ မပတ်သတ်ဖူး၊ ရှေးရိုးဆန်တဲ့ သားတော်မောင် အတွက် ရင်လေး နေမိသည်။ ။

ဒေါ်မြတ်ဖူးငုံ ထွက်သွားလိုက်ပြီး ... မကြာ ခြူးမြတ်ဖူးမောင် ကလည်း ...

"ကိုကိုနဲ့ ဒီက မမ ... ခြူးလေး သွားတော့မယ်နော်"

မေငယ်နဲ့ ညီမဖြစ်သူ ထွက်သွားပြီးတော့ ...

"စိတ်ချမ်းသာ သလိုနေပါ ... ဒါနဲ့ မင်းရဲ့ နာမည်က သစ္စာရှင်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ ... ဟိုမှာ တုန်းက မိတ်မဆက်ရသေးဘူး။"

ဒါနဲ့ ရှင့်နာမည်က ... ဘယ်သူ"

"မြတ်သောမောင်ပါ"

"ရှင် ..."

သစ္စာရှင် အံ့ဩသွားသည်။ ။

ကိုယ်သိပ်ချစ်ခဲ့ရသော အချစ်ဦးရဲ့ ချစ်သူနာမည် မြတ်သောသူနဲ့ နာမည် တစ်လုံးတည်းသာ လွဲနေသောအဖြစ်။

တစ်ရက်နှစ်ရက် လောက်ပါပဲ ... သစ္စာရှင်က သူတို့ အိမ်မှာ နေတော့ သိတဲ့ အတိုင်း ... ပတ်ဝန်းကျင်က သူနဲ့ သူမရဲ့ အတင်းကို အမျိုးမျိုး အစုံစုံ ပြောကြလေသည်။ ။

သစ္စာရှင်လည်း သူတို့ မိသားစုကို အားနာကာ ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။

မြတ်သောမောင် ... ဆိုင်မှာ အလုပ် သွားလုပ်နေတုန်း ...

သစ္စာရှင်က သူမမှာ ပါလာခဲ့တဲ့ ကျောပိုးအိတ်ကို လွယ်ကာ ...

"ကျွန်မကို ကူညီပေးခဲ့လို့ ကျေးဇူးပါနော် ...

အန်တီနဲ့ ညီမလေးကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

သူမပြောပြီး ... အိမ်ကနေ ထွက်သွား လိုက်လေသည်။ ။ ထွက်လာခဲ့ရပေမဲ့ ... ဘယ်ကို ခြေဦးတည် ရမှာ လဲ မသိ။

လမ်းမှာ ယောင်ချာချာနဲ့ လျှောက်သွားနေရင်း ... အနောက်က ကား ဟွန်းတီးသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

မြတ်သောမောင်ရဲ့ ကား ... သူကားပေါ်ကနေ ပြေးဆင်းပြီး ...

"မင်းကို ဘယ်ကို သွားမလို့ လဲ ... သစ္စာရှင်"

"မသိဘူး ... ရှင်တို့ အိမ်မှာ ဆက်နေရင် ကျွန်မကြောင့် ရှင်တို့ မိသားစု သိက္ခာကျလိမ့်မယ်။ ကျွန်မ ထွက်သွားရမှ ဖြစ်မယ်"

"ဘယ်ကို သွားရမှာ လဲ မသိတဲ့ မင်းက ဘယ်ကိုသွားမှာ လဲ"

"ဒါပေမဲ့ ရှင်အိမ်မှာ နေဖို့ မသင့်တော်ဘူးလေ။ ကျွန်မက ရှင်ဇနီးမှ မဟုတ်တာ။ သူစိမ်းမိန်းကလေး တစ်ယောက်က သူစိမ်းယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်မှာ ရှိနေရင် ... ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေ ဝိုင်းပြီး ကဲ့ရဲ့ ကြမယ်၊ ရှုတ်ချကြမယ်။ ကျွန်မကြောင့် ရှင်တို့ မိသားစုရဲ့ ဖြူစင်ခြင်းကို အမည်းစက် မစွန်းစေချင်ဘူး"

သူမ ပြောတာလည်း မှန်နေသည် မို့ ... သူမက ငြိမ်သက်သွားကာ ...

ချက်ချင်း ... ကားဆီ အပြေးသွားပြီး ကားနောက်ခန်းမှာ တင်လာတဲ့ ပန်းစည်း တစ်စည်းကို ယူလိုက်သည်။ ။ ပြီးလျှင် သူမဆီ ပြန် လာပြီး သူမရှေ့မှာ ဒူးထောက်ချလိုက်ကာ ...

သစ္စာရှင်ကလည်း သူဘာလုပ်နေတာလဲဟု အံ့သြစွာဖြင့် ...

"ကျွန်တော် မင်းကို လက်ထပ်ချင်တယ်။ ကျွန်တော့်ကို လက်ထပ်ခွင့် ပေးပါ"

"ရှင် ... ဘယ်လို"

သူမနဲ့ ဟိုနေ့ကမှ တွေ့ဖူးတဲ့ သူက ချက်ချင်း လက်ထပ်ခွင့် တောင်းလိုက်တယ် ဆိုတော့ ...

"ဟုတ်တယ် ... မင်းကိုယ့် အိမ်မှာ နေဖို့ အတွက် မင်းက ကိုယ့်ဇနီး ဖြစ်မှ ရမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်လေ။ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဘယ်ကို သွားရမှန်း မသိဘဲ လမ်းပေါ်မှာ မချန်ထားခဲ့နိုင်ဘူး"

"ရှင်က ... ကျွန်မကို ရှင့်အိမ် အလွယ်တကူ လိုက်ခဲ့တဲ့ မိန်းမဆိုပြီး အထင်သေးပြီး ပြောတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ... ကိုယ်မင်းကို အထင်မသေးပါဘူး။ ကိုယ်မင်းကို ချစ်တယ် မင်းကို စတွေ့ကတည်းက ချစ်တယ်။

အတိတ်မှာ မင်းဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ ကိုယ်လက်ခံနိုင်တယ်"

" ... "

"ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ခွင့်ပြုပါ ..."

သူတောင်းဆိုချက်ကို သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီး ... သူမမှာ လည်း ပြောပြလို့ မဖြစ်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်လည်း ရှိနေသဖြင့် ... သူမက သူ့ကို

ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး ... လက်ခံလိုက်သည်။ ။

ကျွန်မ လိုအပ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ဘုရားက ရှင့်ကို ကျွန်မအနားမှာ ခေါ်ဆောင် လာပေးတယ်။ အခုလည်း ... ထို့အတူပါဘဲ။ အတိတ်မှာ ကျွန်မရဲ့ ခွင့်လွှတ်လို့ မရတဲ့ အမှားတစ်ခုကို ရှင်သာ သိသွားခဲ့ရင် ...

သူတို့ နှစ်ယောက် တရားရုံးမှာ နှစ်ဦးသဘောတူ လက်မှတ်ထိုးခဲ့ကြသည်။ ။ မေငယ်က သိပ်သဘောမတွေ့ လှပေမဲ့ သူ့စိတ်ချမ်းသာမှုကြောင့် သဘောတူ ပေးခဲ့သည်။ ။

ညမိုးချုပ် ... အိပ်ရာဝင်မဲ့ အချိန်ရောက်တော့ ... မြတ်သောမောင်မင်္ဂလာညအိပ် အခန်းကို ဝင်ခဲ့သည်။ ။

သစ္စာရှင် ... သူ့ရဲ့ သတို့ သမီးလေးက ခုတင်ပေါ်မှာ ငုံ့တုတ်ထိုင်လျက် ... သူလည်း သူမကို စေ့စေ့မကြည့်ရဲဘဲ ... ဗီဒီယို ဖွင့်လိုက်ပြီး ... ဖျာ၊ ခေါင်းအုံး၊ စောင်ကို ထုတ်ပြီး ... ခုတင်အောက်မှာ ခင်းပြီး အိပ်လိုက်သည်။ ။ သူမ တွေ့တော့ ...

"ရှင် ... အဲဒီမှာ အိပ်မို့လား။ ဒီမှာ မအိပ်ဘူးလား"

"မင်း ... လွတ်လွတ်လပ်လပ် အိပ်ပါ။ ကိုယ့်တောင်းဆိုချက်ကြောင့် မင်းလိုက်လျောခဲ့ ရပေမဲ့ မင်းကိုယ့်ကို မချစ်သေးဘူး။ မင်းအဆင်သင့် ဖြစ်မှာ မဟုတ်သေးဘူး ဆိုတာ ကိုယ်နားလည်ပါတယ် ..."

သူမ အရမ်း အံ့သြသွားသည်။ ။

ဒီလို ယောက်ျားအပေါ်မှာ သူမ လိမ်ညှာ ယူခဲ့မိတာ မှားပြီလား။ သူမ

လည်း ဘာမှ ပြောမနေတော့ဘဲ ခုတင်ပေါ် တက်ကာ အိပ်လိုက်သည်။ ။
တကယ်တမ်း အိပ်လို့ မပျော် ... အိပ်ချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ... တစ်စုံတစ်
ယောက်က သူမကို ငေးကြည့်နေတာကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

ခုတင်အောက်က ဖျာပေါ်မှာ အိပ်နေတဲ့ သူမ ယနေ့ လက်ထပ်ထား
တဲ့ ခင်ပွန်းက ... သူမကို မထိရက် မတို့ ရက်သလို ငေးကြည့်နေလျက်။

မှတ်ချက်။ သစ္စာရှင် ခင်ပွန်းသည် ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ လိုက်အောင်
ဇာတ်လမ်းက အခုမှ အစပျိုးနေလို့ ... အကျဉ်းချုပ် ရေးလိုက်သည်။ ။
